

[Justitsministeren.]

22 spørgsmål, og i samråd har jeg besvaret 18 spørgsmål.

De ændringsforslag, der er stillet af venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget, indeholder jo ikke en principiel afstandtagen fra færdselslovsforslaget. Jeg har ment, at jeg burde opretholde bestemmelsen om, at førerbeviserne får gyldighed til det fyldte 70. år, dels fordi vi derved på dette punkt får nøjere overensstemmelse mellem de regler, der fremtidig kommer til at gælde i Danmark, og dem, der gælder i de to lande, hvorfra og hvortil vi har den største biltrafik, nemlig Sverige og Vesttyskland, dels fordi, og det er jo det væsentlige, en afvejning af de forskellige hensyn til det forsvarlige og til de besparelser, ændringen vil medføre både for samfundet og for den enkelte, efter min opfattelse gør det ubetænkeligt at lade førerbeviserne gælde til det 70. år.

Det ville nok have været ønskeligt, om folketinget og offentligheden havde fået kendskab til det materiale til belysning af spørgsmålet, som udvalget har fået forelagt. Jeg forstår, at det i denne tid nok har været vanskeligt for trykkeriet at følge med, men det er jo ofte tilfældet, at spørgsmål og svar optrykkes som bilag til en betænkning, og i dette tilfælde synes jeg, det havde været rimeligt, om folketingets medlemmer, som ikke har været med i udvalget, fik lejlighed til at se, hvilke argumenter der kan føres i marken for det, vi har foreslået. Jeg synes, at særlig besvarelsen af spørgsmål 2 om lægernes holdning og et bilag til svaret burde være almindelig kendt. Da svaret og bilaget ikke er trykt, må jeg måske kort referere, at det i svaret oplyses, at førerbeviserne er livsvarige i Sverige, i Schweiz, i Frankrig og i Vesttyskland. I Frankrig og Vesttyskland gælder dog særlige regler om førerbevis til offentlig transport, hvad der også vil være tilfældet her efter lovforslagets gennemførelse. I nogle lande, nemlig England, Frankrig, Holland, Schweiz og Vesttyskland, kræves ikke lægeerklæring ved første udstedelse af almindeligt førerbevis.

Endvidere fremgår det af det nævnte bilag til spørgsmål 2 og besvarelsen heraf, at man i Sverige har foretaget en indgående undersøgelse med støtte fra statens trafiksikkerhedsråd, en undersøgelse, der er fore-

taget af 3 læger, og som omfattede samtlige tilfælde af akut optrædende sygdomme hos motorførere i 5 års perioden 1959-63 i 3 svenske len. I disse tre len bor ca. 10 pct. af den svenske befolkning, og 12-15 pct. af samtlige trafikulykker sker dér. Resultatet af undersøgelsen var, at akut indtrædende sygdom havde medført 41 trafikulykker eller 1 promille af samtlige trafikulykker, og af disse 41 trafikulykker var der ingen med dødelig udgang. Efter en undersøgelse af de 41 ulykker skønner de tre svenske læger, at det kun i ca. halvdelen af tilfældene ville have været muligt gennem forudgående lægekontrol at diagnosticere en færdsels-sikkerhedsmæssigt set farlig sygdom. Det udtales i artiklen, at sygdom som årsag til trafikulykker er en så sjælden foreteelse og den teoretiske mulighed for at forebygge denne type af ulykker så begrænset, at denne årsag alene ikke kan motivere vidtgående administrative foranstaltninger ud over, hvad man allerede har i Sverige.

Det siges i en betænkning om kørekortet og trafikutbildningen, som omtales i samme bilag til spørgsmål 2, at den medicinske sagkundskab har ment, at det næppe ville være muligt gennem yderligere foranstaltninger at reducere den ulykkesrisiko, som motorførere, der på en eller anden måde lider af et fysisk handicap, udgør. Når man tager alt det i betragtning, mener vi altså, at det er absolut lægeligt forsvarligt at gennemføre forslaget, som det er.

Hr. Per Møller førte lægerne i marken til støtte for sit synspunkt. Det må jo være hovedbestyrelsen for Den almindelige danske Lægeforening, hr. Per Møller tænker på, men altså også kun denne organisations hovedbestyrelse. Heroverfor står dels det faktum, at sundhedsstyrelsen har tiltrådt lovforslaget, dels den svenske lægeudtalelse, som jeg netop har refereret. Hr. Per Møller rejste det spørgsmål, om det ville være muligt at føre kontrol med lægeattestudstedelsen. De læger, som jeg regner med at hr. Per Møller tænker på, er jo i besiddelse af jus practicandi, men jeg tror ikke, de er medlemmer af Den almindelige danske Lægeforening. Det er klart, at hvis det er muligt, vil vi gerne undersøge, om der kan føres en nøjere kontrol, men efter lovforslagets vedtagelse, kan man nok forudsætte, at den virksomhed, som sikkert har været